

בית הכוכבים

מאת סורור קוטובי
איור ליסה ג'. בארגסטן

אישה אחת רצתה פעם להכין
ארוחה לילדיה, אך לא מצאה כל
דבר אוכל בבית.
היא הרימה את מבטה וראתה
כוכבים בשמיים. הוציאה את ידה
וקטפה כוכב אחד.

היא טיגנה את הכוכב כאילו
זו ביצה. הכוכב המטוגן קרץ
אל הילדים.

הילדים באו לשולחן ואכלו את הכוכב המטוגן. אחר כך לבשו
את בגדי לילה ונשכבו לישון.

ובלילה -

"טוק-טוק-טוק"

קול דפיקה בדלת
העיר את הילדים.

הם פתחו את הדלת
וראו מולם ירח.

"שלום" אמרו הילדים.
חופני כוכבים נפלו מפיהם.
"שלום ילדים חמודים!"
אמר הירח.

הילדים צחקו ולצליל
הצחוק שלהם שוב
נפלו לארץ כוכבים.
"אבדתי כוכב אחד"
אמר הירח.

"כנס בבקשה" אמרו הילדים
"הבית שלנו מלא כוכבים הלילה."

הירח ניכנס.

כל המקום היה מלא כוכבים.
הם נחו על המדפים, על
הכרית של אמא, תחת
השמיכות של הילדים.

הילדים לקחו סל

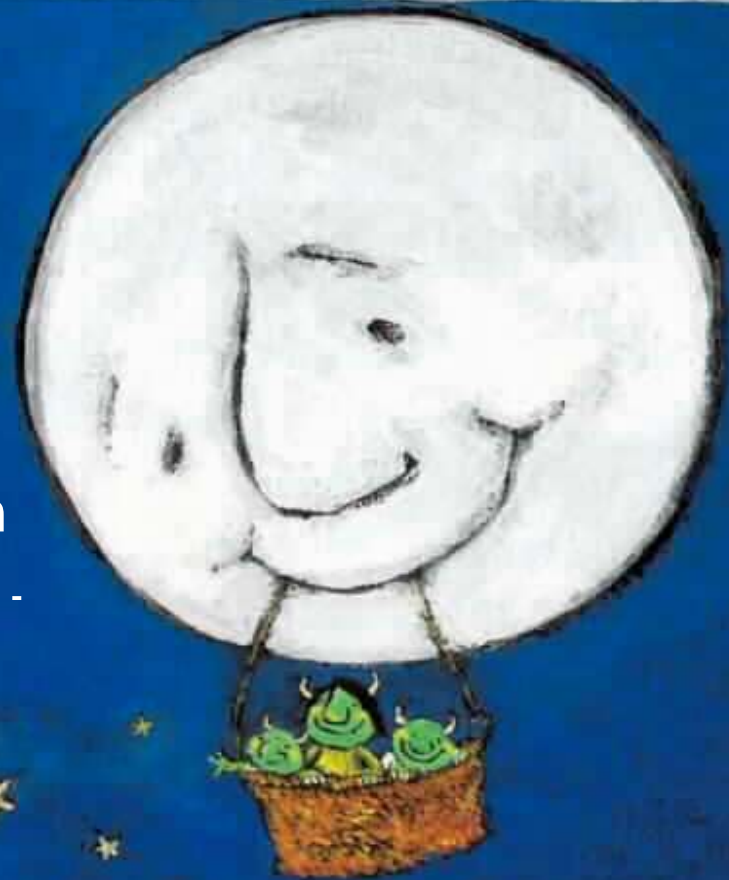
אספו לתוכו את כל
הכוכבים ונתנו
אותם לירח.

ועוד למעלה...

למעלה

הירח עלה למעלה,

ואז רוקן את הסל לשמיים.
השמיים התמלאו בפוכבים.
הירח צחק. הוא זרח באור
חזק. וזרק קרן אור בהירה
על הבית של הילדים.

"הו ירח יפהפה"

קראו הילדים

"בוא שוב אלינו הביתה!"

